TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. spalio 14 d.*

„Apeliacinis skundas — Bendra žuvininkystės politika — Žvejybos kvotos — Komisijos priimtos skubios priemonės — Sąjungos deliktinė atsakomybė — SESV 340 straipsnio antra pastraipa — Sąlygos — Reali ir apibrėžta žala — Subjektinės žvejybos teisės“

Byloje C-611/12 P

dėl 2012 m. gruodžio 27 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Jean-François Giordano, gyvenantis Sete (Prancūzija), atstovaujamas advokatų D. Rigeade ir A. Scheuer,

apeliantas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai A. Bouquet ir D. Nardi,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, C. Vajda ir S. Rodin, teisėjai A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits (pranešėjas), J. L. da Cruz Vilaça ir F. Biltgen,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2014 m. kovo 20 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu J.-F. Giordano prašo panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Giordano / Komisija* (T-114/11, EU:T:2012:585, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo Bendrasis Teismas atmetė apelianto ieškinį dėl žalos, kurią jis tariamai patyrė priėmus 2008 m. birželio 12 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 530/2008, kuriuo nustatomos nepaprastosios priemonės Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje paprastuosius tunus gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams (OL L 155, p. 9), atlyginimo.

Teisinis pagrindas

2 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką (OL L 358, p. 59; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 4 sk., 5 t., p. 460) siekiama nustatyti žuvininkystės valdymo daugiametes priemones, kuriomis būtų užtikrintas ilgalaikis šio sektoriaus gyvybingumas.

3 Reglamento Nr. 2371/2002 7 straipsnyje „Komisijos nepaprastosios priemonės“ nurodyta:

„1. Jei dėl žvejybos atsiranda rimtos grėsmės požymių gyvųjų vandens išteklių arba jūros ekosistemos apsaugai ir reikia nedelsiant veikti, Komisija pagrįstu valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva gali nuspręsti imtis nepaprastųjų priemonių, kurios gali trukti ne ilgiau kaip šešis mėnesius. Komisija gali priimti naują sprendimą nepaprastosioms priemonėms pratęsti dar ne ilgiau kaip šešiems mėnesiams.

2. Valstybė narė perduoda prašymą vienu metu Komisijai, kitoms susijusioms valstybėms narėms ir Regioninėms konsultacinėms taryboms. Per penkias darbo dienas nuo to laiko, kai Komisija gauna prašymą, jos gali pateikti jai savo raštiškus komentarus.

Komisija priima sprendimą per 15 darbo dienų nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto prašymo gavimo.

3. Nepaprastosios priemonės pradedamos taikyti iškart. Apie jas pranešama susijusioms valstybėms narėms ir paskelbiama Oficialiajame leidinyje.

4. Susijusios valstybės narės gali perduoti Komisijos sprendimą Tarybai per 10 darbo dienų nuo pranešimo gavimo.

5. Taryba per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, kvalifikuota balsų dauguma gali priimti kitokį sprendimą.“

4 Reglamento Nr. 2371/2002 20 straipsnyje „Žvejybos galimybių paskirstymas“ nustatyta:

„1. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma nustato sugavimų ir (arba) žvejybos pastangų limitus, paskirsto žvejybos galimybes tarp valstybių narių ir apibrėžia sąlygas, susijusias su tais limitais. Žvejybos galimybės tarp valstybių narių paskirstomos taip, kad kiekvienai valstybei narei būtų užtikrintas santykinis žvejybos stabilumas dėl išteklių arba žūklės rajono.

2. Kai Bendrija nustato naujas žvejybos galimybes, Taryba sprendžia dėl jų paskirstymo, atsižvelgdama į kiekvienos valstybės narės interesus.

3. Kiekviena valstybė narė sprendžia dėl jai pagal Bendrijos teisę priskirtų žvejybos galimybių paskirstymo būdo su jos vėliava plaukiojantiems laivams. Apie paskirstymo būdą ji informuoja Komisiją.

4. Taryba nustato trečiųjų šalių žvejybos galimybes Bendrijos vandenyse ir paskirsto šias galimybes kiekvienai trečiajai šaliai.

5. Pranešusios Komisijai, valstybės narės gali apsikeisti visomis arba dalimi joms paskirtų žvejybos galimybių.“

5 Susidarius tokioms aplinkybėms priimtas 2008 m. sausio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/2008, nustatantis 2008 metams Bendrijos vandenyse ir Bendrijos laivams vandenyse, kuriuose reikalaujama nustatyti žvejybos apribojimus, taikomas tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių žvejybos galimybes ir susijusias sąlygas (OL L 19, p. 1).

6 Šie ribojimai ir kiekiai buvo pakeisti 2008 m. gegužės 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 446/2008, kuriuo, vadovaujantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2847/93, nustatančio bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą, 21 straipsnio 4 dalimi, keičiamos tam tikros 2008 m. paprastųjų tunų kvotos (OL L 134, p. 11).

7 Vadovaudamasi Reglamento Nr. 2371/2002 7 straipsniu, Komisija priėmė 2008 m. birželio 12 d. Reglamentą Nr. 530/2008.

8 Reglamento Nr. 530/2008 6 konstatuojamojoje dalyje skelbiama:

„Remiantis turimais duomenimis ir į atitinkamas valstybes nares pasiųstų Komisijos inspektorių surinkta informacija paaiškėjo, kad gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų, plaukiojančių su Graikijos, Prancūzijos, Italijos, Kipro ir Maltos vėliava arba registruotų tose valstybėse, paprastųjų tunų žvejybos Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Vidužemio jūroje galimybės bus laikomos išeikvotomis 2008 m. birželio 16 d., o gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų, plaukiojančių su Ispanijos vėliava arba registruotų toje valstybėje, tų pačių išteklių žuvų žvejybos galimybės bus laikomos išeikvotomis 2008 m. birželio 23 d.“

9 Šio reglamento 1 straipsnyje numatyta:

„Nuo 2008 m. birželio 16 d. gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams, plaukiojantiems su Graikijos, Prancūzijos, Italijos, Kipro ir Maltos vėliava arba registruotiems tose valstybėse, draudžiama žvejoti paprastuosius tunus Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Vidužemio jūroje.

Nuo tos dienos taip pat draudžiama laikyti laivuose, perkelti į varžas tukinimo ar auginimo tikslais, perkrauti, perduoti ar iškrauti į krantą tų laivų sužvejotas šių išteklių žuvis.“

10 To paties reglamento 2 straipsnis suformuluotas taip:

„Nuo 2008 m. birželio 23 d. gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams, plaukiojantiems su Ispanijos vėliava arba registruotiems toje valstybėje, draudžiama žvejoti paprastuosius tunus Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Vidužemio jūroje

Nuo tos dienos taip pat draudžiama laikyti laivuose, perkelti į varžas tukinimo ar auginimo tikslais, perkrauti, perduoti ar iškrauti į krantą tų laivų sužvejotas šių išteklių žuvis.“

11 Reglamento Nr. 530/2008 3 straipsnyje nurodyta:

„1. Atsižvelgdami į antrąją dalį, nuo 2008 m. birželio 16 d. Bendrijos ūkinės veiklos vykdytojai neleidžia Bendrijos vandenyse ar uostuose iškrauti į krantą, perkelti į varžas tukinimo ar auginimo tikslais arba perkrauti gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Vidužemio jūroje sužvejotų paprastųjų tunų.

2. Iki 2008 m. birželio 23 d. gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams, plaukiojantiems su Ispanijos vėliava arba registruotiems toje valstybėje, leidžiama Bendrijos vandenyse ar uostuose iškrauti į krantą, perkelti į varžas tukinimo ar auginimo tikslais ir perkrauti Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Vidužemio jūroje sužvejotus paprastuosius tunus.“

Faktinės bylos aplinkybės

12 J.-F. Giordano yra su Prancūzijos vėliava plaukiojančių žvejybos gaubiamaisiais tinklais seinerio „Janvier Giordano“ savininkas, vykdantis žvejybos veiklą Vidužemio jūroje.

13 Pagal Sąjungos teisės aktus 2008 m. Prancūzijos Respublikai skirta 4 164 tonų paprastųjų tunų kvota, kurios 90 % atiduota su Prancūzijos vėliava Vidužemio jūroje plaukiojantiems žvejybos gaubiamaisiais tinklais seineriams.

14 Šiomis aplinkybėmis Prancūzijos žemės ūkio ir žvejybos reikalų ministras išdavė apeliantui specialų žvejybos leidimą, leidžiantį sugauti, laikyti, perkrauti, perduoti, iškrauti į krantą, gabenti, saugoti ir parduoti Vidužemio jūros paprastuosius tunus neviršijant individualioje 132,02 tonų dydžio kvotoje nurodytų žvejybos pajėgumų. Numatytas leidimo galiojimo laikotarpis buvo nuo 2008 m. balandžio 1 d. iki 2008 m. birželio 30 d.

15 Priėmus Reglamentą Nr. 530/2008, draudžiantį paprastųjų tunų žvejybą Vidužemio jūroje, šių žuvų žvejybos sezonas nutrauktas 2008 m. birželio 16 d., o apelianto turimas žvejybos leidimas atšauktas šį reglamentą įgyvendinančiu 2008 m. birželio 16 d. Langedoko-Rusijono prefekto sprendimu.

16 Nesutikdamas su šiuo prefekto sprendimu J.-F. Giordano kreipėsi į Prancūzijos administracinius teismus dėl jo panaikinimo. Monpeljė administracinis teismas, kaip ir Marselio apeliacinis administracinis teismas, atmetė J.-F. Giordano reikalavimą tuo pagrindu, kad minėtas draudimas įtvirtintas Reglamente Nr. 530/2008, o ne Langedoko-Rusijono prefekto sprendime.

17 2011 m. kovo 17 d. Teisingumo Teismas priėmė Sprendimą *AJD Tuna* (C-221/09, EU:C:2011:153), jame nusprendė, kad Reglamentas Nr. 530/2008 yra negaliojantis tiek, kiek jame nustatyti draudimai, pagal Reglamento Nr. 2371/2002 7 straipsnio 1 dalį priimti su Ispanijos vėliava plaukiojantiems ar toje valstybėje narėje įregistruotiems gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams ir Bendrijos ūkio subjektams, sudariusiems su jais sutartis, įsigalioja 2008 m. birželio 23 d., o tie patys draudimai su Maltos, Graikijos, Prancūzijos, Italijos ir Kipro vėliavomis plaukiojantiems ar tose valstybėse narėse įregistruotiems gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams ir su jais sutartis sudariusiems Bendrijos ūkio subjektams įsigalioja 2008 m. birželio 16 d., nors toks skirtingas požiūris objektyviai nepagrįstas.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

18 Dokumentu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2011 m. vasario 25 d., J.-F. Giordano pareiškė ieškinį dėl Europos Sąjungos deliktinės atsakomybės ir paprašė priteisti žalos, patirtos priėmus Reglamentą Nr. 530/2008, atlyginimą.

19 Skundžiamo sprendimo 12 punkte priminęs nusistovėjusią teismo praktiką, pagal kurią Sąjungos deliktinė atsakomybė dėl neteisėtų jos institucijų ir organų veiksmų siejama su sąlygų viseto įvykdymu, Bendrasis Teismas pirmiausia nusprendė išnagrinėti, ar ieškovas įrodė, kad jo nurodyta žala yra reali.

20 Tai išnagrinėjęs Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 18 punkte nusprendė, kad kvotos nesuteikia žvejams jokių garantijų dėl galimybės sužvejoti visą jiems suteiktos kvotos kiekį, nes kvota yra tik teorinė didžiausio sugavimo kiekio riba, kurios bet kuriuo atveju negalima viršyti.

21 Todėl Bendrasis Teismas nusprendė, kad ieškovo nurodyta žala, grindžiama vieninteliu argumentu, kad Reglamente Nr. 530/2008 nustatytas draudimas žvejoti neleido ieškovui vykdyti veiklos laikotarpiu nuo 2008 m. birželio 16 d. iki 2008 m. birželio 30 d., nėra reali.

22 Taigi, Bendrasis Teismas atmetė ieškovo ieškinį ir nurodė jam padengti bylinėjimosi išlaidas.

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

23 Ieškovas Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— pripažinti, kad dėl Reglamento Nr. 530/228 jis patyrė atlygintiną žalą,

— įpareigoti Komisiją atlyginti ieškovui 542 594 eurų žalą ir sumokėti palūkanas ir

— priteisti iš Komisijos patirtas bylinėjimosi šioje ir pirmojoje instancijoje išlaidas.

24 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą kaip nepriimtiną,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, atmesti apeliacinį skundą kaip nepagrįstą,

— nepatenkinus ir antrojo reikalavimo, atmesti ieškinį dėl žalos atlyginimo,

— priteisti iš apelianto bylinėjimosi šioje pirmojoje instancijoje išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

Šalių argumentai

25 Kaip pirmąjį pagrindą apeliantas nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą skundžiamo sprendimo 17–22 punktuose nusprendęs, kad Sąjungos deliktinė atsakomybė dėl neteisėto akto neatsirado, nes nurodyta žala nėra reali ir apibrėžta.

26 Pirmoje šio pagrindo dalyje apeliantas tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 17–19 punktuose Bendrasis Teismas supainiojo žalos apibrėžtumą su jos sumos nustatymu.

27 Viena vertus, nurodytos žalos realumą ir apibrėžtumą lemia tai, kad pagal priimtąjį Reglamentą Nr. 530/2008 jis buvo priverstas nutraukti žvejybos veiklą nepasibaigus įprastam žvejybos sezonui; kita vertus, nustatant žalos sumą neišvengiamai remiamasi prielaidomis, nes nežinoma, kiek žuvies apeliantas būtų sugavęs.

28 Antroje šio pagrindo dalyje apeliantas tvirtina, kad patyrė neįprastą ir specifinę žalą. Jo teigimu, žala yra neįprasta, nes jos suma sudaro pusę numatomos apyvartos, ir specifinė, nes ją patiria tik tam tikra subjektų grupės dalis.

29 Komisija visų pirma teigia, kad pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepriimtiną, nes tai, ar egzistuoja reali ir apibrėžta žala, yra faktinių aplinkybių nagrinėjimas, kuriam netaikoma Teisingumo Teismo vykdoma kontrolė teisės klausimais.

30 Be to, Komisija mano, kad pirmasis pagrindas yra nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

Dėl priimtinumo

31 Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies reikia nurodyti, kad ji priimtina tiek, kiek apeliantas Teisingumo Teismo prašo nuspręsti, ar vertindamas nurodytos žalos realumą ir apibrėžtumą, kiek jie svarbūs Sąjungos deliktinei atsakomybei atsirasti, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą (šiuo klausimu žr. sprendimų *Archer Daniels Midland / Komisija*, C-510/06 P, EU:C:2009:166, 105 punktą ir *Komisija / Schneider Electric*, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 191 punktą).

32 Todėl reikia atmesti nepriimtinumo pagrindą, Komisijos nurodytą dėl šios pirmos dalies.

33 Dėl pirmojo pagrindo antros dalies reikia konstatuoti, kad ji neatitinka apeliaciniam skundui keliamų priimtinumo reikalavimų tiek, kiek pateikdamas argumentus teiginiui apie jo patirtą neįprastą ir specifinę žalą pagrįsti apeliantas iš esmės paprasčiausiai siekia, kad būtų peržiūrėtas Bendrajame Teisme pareikštas ieškinys (šiuo klausimu žr. sprendimų *Interporc / Komisija*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 16 punktą ir *Reynolds Tobacco ir kt. / Komisija*, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 50 punktą).

34 Todėl ši pagrindo dalis turi būti atmesta kaip nepriimtina.

Dėl esmės

35 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką Sąjungos deliktinės atsakomybės, kaip ji suprantama pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą, atsiradimas siejamas su tam tikrų sąlygų įvykdymu, t. y. veiksmų, kuriais kaltinama Sąjungos institucija, neteisėtumu, žalos realumu ir priežastinio ryšio tarp institucijos veiksmų ir nurodytos žalos buvimu (Sprendimo *Agraz ir kt. / Komisija*, C-243/05 P, EU:C:2006:708, 26 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

36 Sąlyga, susijusi su žalos realumu, reiškia, kad žala, kurią prašoma atlyginti, turi būti reali ir apibrėžta, o tai turi įrodyti ieškovas (Sprendimo *Agraz ir kt. / Komisija*, EU:C:2006:708, 27 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

37 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 17–19 punktuose nusprendė, kad ieškovo nurodyta žala, kurią sudaro dėl draudimo nuo 2008 m. birželio 16 d. žvejoti paprastuosius tunus nesugautas ir neparduotas individualios kvotos žuvų kiekis, yra tik hipotetinė situacija ir negali būti laikoma realia ir apibrėžta žala.

38 Tiksliau tariant, Bendrasis Teismas nusprendė, kad kvotos skyrimas nesuteikia jokios garantijos ieškovui, kad jis galės sužvejoti visą individualios kvotos kiekį, nes šis yra tik teorinė didžiausio sugavimo riba, ir bet kuriuo atveju negalima atmesti galimybės, kad net jei būtų galėjęs žvejoti iki 2008 m. birželio 30 d., ieškovas savo kvotos nebūtų išnaudojęs dėl nuo jo nepriklausančių priežasčių.

39 Tačiau reikia konstatuoti, kad taip nusprendęs Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

40 Apsiribojęs, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 18 punkto, prielaidos, kad ieškovas turėjo teisę vykdyti žvejybos veiklą ir neišvengiamai būtų išnaudojęs savo kvotą, klaidingumu Bendrasis Teismas padarė su žalos atsiradimo sąlygos nagrinėjimu susijusią teisės klaidą. Iš tiesų, viena vertus, privatiems asmenims teisės norma suteiktos teisės egzistavimas yra ne nurodomos žalos realumo požymis, o sąlyga, su kuria siejama galimybė nustatant Sąjungos deliktinės atsakomybės egzistavimą konstatuoti

Sąjungos institucijos padarytą pakankamai akivaizdų tokios normos pažeidimą. Kita vertus, tai, kad Bendrasis Teismas atmetė ieškovo teiginį, kad būtų išnaudojęs savo kvotą, yra svarbu tik vertinant nurodytos žalos dydį, bet ne patį tokios žalos egzistavimą, kurios apibrėžtumo nepaneigia neapibrėžtumas dėl jos tikslaus dydžio (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Agraz ir kt. / Komisija*, EU:C:2006:708, 36 punktą).

41 Todėl skundžiamą sprendimą reikia panaikinti, nesant reikalo nagrinėti kitų apeliacinio skundo pagrindų.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

42 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmos pastraipos antrą sakinį skundžiamo sprendimo panaikinimo atveju šis gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

43 Nagrinėjamu atveju Teisingumo Teismas mano, kad šioje bylos pagal J.-F. Giordano pateiktą ieškinį dėl žalos atlyginimo stadijoje galima priimti galutinį sprendimą.

44 Kaip priminta šio sprendimo 35 punkte, Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimas siejamas su tam tikrų sąlygų įvykdymu. Nagrinėjant teisės akto neteisėtumą prie tokių sąlygų priskiriamas pakankamai akivaizdus privatiems asmenims teises suteikiančios teisės normos pažeidimas (Sprendimo *Komisija / Schneider Electric*, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 160 punktas).

45 Nagrinėjamu atveju J.-F. Giordano pirmiausia nurodo, kad priimdama Reglamentą Nr. 530/2008 Komisija pažeidė Reglamento Nr. 2371/2002 7 straipsnio 1 dalį, nes ji neturėjo įrodymų, kad viršyta 2008 m. kvota, skirta su Prancūzijos vėliava plaukiojantiems laivams.

46 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad šis argumentas grindžiamas prielaida, kad skubias priemones Komisija gali priimti tik turėdama įrodymą, patvirtinantį faktinį skirtos kvotos viršijimą. Tačiau pagal pačią Reglamento Nr. 2371/2002 7 straipsnio 1 dalį tokių priemonių Komisija gali imtis, kai tik dėl žvejybos veiklos atsiranda „rimtos grėsmės požymių gyvųjų vandens išteklių arba jūros ekosistemos apsaugai ir reikia nedelsiant veikti“, neprivalėdama laukti, kol skirta kvota bus viršyta. Tačiau, kaip Sprendimo *AJD Tuna* (EU:C:2011:153) 63–65 punktuose nurodė Teisingumo Teismas, skirtingose Reglamento Nr. 530/2008 konstatuojamosiose dalyse nurodyti visi požymiai, kurių tikslumo J.-F. Giordano neginčijo ir kurie pakankamai patvirtina, kad tokia rimta grėsmė nagrinėjamu atveju egzistavo.

47 Antra, J.-F. Giordano tvirtina, kad priėmus Reglamentą Nr. 530/2008 buvo apribota jo veikla, o tai nesuderinama su teise užsiimti pasirinkta profesine veikla, įtvirtinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 15 straipsnyje (toliau – Chartija), ir su jo teise į nuosavybę, įtvirtinta Chartijos 17 straipsnyje.

48 Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad teisės žvejoti ir kompetentingos valstybės narės suteiktos kvotos atitinkamam žvejybos sezonui turėjimas, priešingai, nei teigia J.-F. Giordano, nesuteikia jam teisės bet kokiomis aplinkybėmis išnaudoti šią kvotą.

49 Taip pat svarbu priminti, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką laisvė užsiimti profesine veikla nėra absoliuti, bet turi būti vertinama pagal savo socialinę funkciją (šiuo klausimu žr. Sprendimo *FIAMM ir kt. / Taryba ir Komisija*, EU:C:2008:476, 183 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Taigi, gali būti nustatyti naudojimosi šia laisve apribojimai su sąlyga, kad, kaip nurodyta Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje, jie numatyti įstatymo ir, remiantis proporcingumo principu, yra būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Digital Rights Ireland ir kt.*, C-293/12 ir C-594/12, EU:C:2014:238, 38 punktą).

50 Nagrinėjamu atveju Reglamentas Nr. 530/2008 neabejotinai atitinka Sąjungos siekiamą bendrojo intereso tikslą išvengti, kaip numatyta Reglamento Nr. 2371/2002 7 straipsnio 1 dalyje, didelės grėsmės paprastųjų tunų išteklių išsaugojimui arba atkūrimui rytų Atlanto pakrantėje ir Vidužemio jūroje. Be to, kaip matyti iš Sprendimo *AJD Tuna* (EU:C:2011:153) 77–85 punktų, Reglamente Nr. 530/2008 įtvirtintos žvejybos veiklą draudžiančios priemonės nėra akivaizdžiai netinkamos siekiant šio bendrojo intereso tikslo, taigi jos atitinka proporcingumo principą.

51 Trečia, J.-F. Giordano tvirtina, kad priėmus Reglamentą Nr. 530/2008 buvo pažeisti teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių principai, nes nuo 2008 m. birželio 16 d. nutrauktas paprastųjų tunų žvejybos sezonas, kurio trukmė Prancūzijoje iš pradžių buvo numatyta iki 2008 m. birželio 30 d.

52 Tačiau, kaip jau yra nusprendęs Teisingumo Teismas, galimybė imtis priemonių, kuriomis sustabdomi žvejybos sezonai nesuėjus įprastam terminui, numatyta, be kita ko, Reglamento Nr. 2371/2002 7 straipsnio 1 dalyje ir 26 straipsnio 4 dalyje (Sprendimo *AJD Tuna* EU:C:2011:153, 75 punktas). Todėl Bendrijos ūkio subjektai, kurių veiklą sudaro paprastųjų tunų žvejyba, negali remtis teisiniu saugumu arba teisėtų lūkesčių apsauga, nes jie gali numatyti, kad tokių priemonių gali būti imtasi (šiuo klausimu žr. Sprendimo *AJD Tuna* EU:C:2011:153, 75 punktą).

53 Iš pirma nurodytų argumentų darytina išvada, kad J.-F. Giordano neįrodė, jog padarytas pakankamai akivaizdus teisės privatiems asmenims suteikiančios teisės normos pažeidimas.

54 Kadangi neįvykdyta viena iš Sąjungos atsakomybės atsiradimo sąlygų, ieškinį reikia atmesti kaip nepagrįstą, nesant reikalo nagrinėti, ar nagrinėjamu atveju įvykdytos kitos sąlygos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

55 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, jis sprendžia išlaidų klausimą. Pagal šio reglamento 138 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė.

56 Kadangi J.-F. Giordano apeliacinis skundas patenkintas, tačiau jo ieškinys dėl žalos atlyginimo atmestas, J.-F. Giordano ir Komisija turi patys padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Giordano / Komisija* (T-114/11, EU:T:2012:585).**

2. **Atmesti Jean-François Giordano byloje T-114/11 pareikštą ieškinį dėl žalos atlyginimo.**

3. **Jean-François Giordano ir Komisija padengia savo patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.